

[Bjørn Westh]

Socialdemokratiet har også fra begyndelsen fremhævet, at den nye Traktat er en entydig styrkelse af mulighederne for at sikre lønmodtagernes rettigheder på arbejdsmarkedet. Vi har med glæde mærket os, at fagbevægelsen gennem LO's forretningsudvalg nu klart anbefaler sine medlemmer at stemme ja ved folkeafstemningen. Det sker ikke mindst med henvisning til de dele af Traktaten, der især vedrører lønmodtagerne i Danmark og det øvrige EF. Og det sker med en understregning af, at de fælles initiativer på overenskomstdækkede områder kan gennemføres i de enkelte lande gennem kollektive overenskomster mellem berørte parter. I anbefalingen fremhæver LO, at deres krav til den nye Traktat i stor udstrækning er opfyldt.

Jeg vil også benytte lejligheden i dag til at fremhæve nogle af de områder i Traktaten, som hidtil har haft en mindre fremtrædende plads i den offentlige debat.

Det første er kulturområdet. Her er på ingen måde tale om at fremme eller udvikle en fælles europæisk kultur – en sådan findes for øvrigt slet ikke. Nej, formålet er tværtimod at fremme, støtte og udbygge den nationale og den lokale kultur – vi skal bevare forskelligheden og mangfoldigheden. Beslutningerne på dette område kan i øvrigt kun ske, i det omfang alle lande er enige.

Dertil kommer, at det med den nye Traktat er lykkedes at friholde kulturområdet fra almindelige og grundlæggende forbud mod statsstøtte. Beviset er ændringen i Traktatens artikel 92, den er kommet med på socialdemokratisk dansk foranledning for at sikre retten til at forvalte kulturstøttemidler efter nationale kulturelle retningslinjer.

Det andet område er uddannelsesområdet. Også her bliver det utvetydigt slået fast i Traktaten, at der ikke skal ske harmonisering. Uddannelsernes indhold, uddannelsernes opbygning samt uddannelsernes kulturelle og sproglige mangfoldighed er naturligvis fortsat landenes helt egen sag. Der er tale om på yderst fornuftige samarbejdsområder at lave et samarbejde, støtte til udbredelse af landenes sprog, samarbejde mellem undervisningsinstitutioner samt udveksling af lærere og studerende. Det er et samarbejde, som allerede sker i dag, et samarbejde, som alle er glade for, og et samarbejde, som vi kan fortsætte med til gavn for endnu flere.

Det tredje område er forbrugerområdet. Her er der tale om, at forbrugerbeskyttelsen for fremtiden bliver et selvstændigt samarbejdsområde og et hovedhensyn i samarbejdet. Der har i den forbindelse været en del debat om, hvorvidt der udelukkende vil blive tale om uforpligtende foranstaltninger, eller om der også vil blive tale om reelt mere bindende regler. Jeg er overbevist om, at det sidste også vil være tilfældet; hvorfor ellers den særlige bestemmelse i den nye Traktat om, at den enkelte medlemsstat kan opretholde eller indføre strengere beskyttelsesforanstaltninger på forbrugerområdet?

Til sidst skal jeg benytte lejligheden til at understrege, at den danske velfærdsstat på ingen måde er truet af samarbejdet i EF. Folkepen-sionens størrelse, hjemmehjælpen, behandlingen på vores sygehuse, tilbudene til børnefamilierne osv. er først og fremmest afhængige af to helt andre forhold: for det første Danmarks rigdom og for det andet borgernes politiske valg i Danmark om fordelingen af denne rigdom. Danmark bestemmer selv, hvilken fordelingspolitik vi vil føre, og vi bestemmer selv, hvor stor en del af vores samlede produktion der skal anvendes til henholdsvis kollektivt forbrug og individuelt forbrug. Det er ikke altid, at vi i Danmark kan blive enige om disse spørgsmål; de er en meget vigtig del af den danske politiske debat, men vi foretager vore valg, når vi afgiver stemme til Folketing og kommunale råd. Sådan vil det blive ved med at være også efter den nye EF-traktat.

Grove (KF):

Der findes ikke noget parlament i hele EF, der er så godt orienteret om denne Traktat og om udviklingen i EF som det danske Folketing. Det skyldes bl.a., at vi har et fortræffeligt samarbejde om denne Traktat mellem regeringen og Markedsudvalget, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige tak til regeringen for dette. Det er en følge af, at vi dels får alle papirerne meget hurtigt, dels har haft regelmæssige møder i Udenrigsministeriet både med ministrene og sandelig også med vores forhandlere i EF. Jeg mener, det har meget stor betydning for de oplysninger og den måde, tingene er kørt på under forhandlingerne om denne Traktat.